

Stol på Guds retfærdighed

Til 11. søndag efter Trinitatis - Luk. 18, 9-14

Evangeliet til i dag advarer mod trangen til at stole på sin egen retfærdighed og foragte alle andre. I stedet skal vi stole på Guds retfærdighed.

Guds retfærdighed er helt anderledes end menneskers - den er fuld af barmhjertighed, fortæller Jesus. Og det er budskabet om hans barmhjertighed, som kirken er sendt ud i verden med.

Guds barmhjertighed, som fejlende og syndige mennesker har brug for at høre og mærke, evangeliet om Guds frelse fra synd og død og djævel. Vi kender nok alle til fristelsen til at hævde os selv, men overfor Gud er det helt forfejlet.

Tolderen i fortællingen havde opdaget sin virkelige skyld, og umuligheden af at trække sig selv op ved håret - derfor beder han om, at Gud må være barmhjertig.

I kirken har vi fået to særlige steder, hvor Gud viser os sin barmhjertighed: dåben og nadveren. I disse to hellige handlinger, sakramenter, kaldes de også, rækker Gud os sin barmhjertighed. Gud tager imod et menneske, der døbes i den treenige Guds navn og han rækker os sin nåde i nadveren. Det sker helt uafhængig af menneskers værdighed eller mangel på værdighed. For øjet er det en lille ting, men for troen er det selve livet, der rækkes på ny.

Spørgsmålet kan rejse sig, om nadveren eller dåben kan blive ugyldig, f.eks. hvis præsten viser sig at være uværdig? Når en præst viser sig at være morder og koldblodigt slår sin egen hustru ihjel, og dermed har vist den højeste form for foragt for sit medmenneske, så rystes vi alle over den beregnende ondskab i sådan en handling. Nu har vi hørt via medierne, at han er dømt skyldig og skal i fængsel.

Og så rammer spørgsmålet om troværdighed både den pågældende præst og kirken selv: Kan man overhovedet knytte lid til kirken, ved dens tale, ved dens sakramenter, de hellige handlinger: dåben og nadveren, når en af kirkens præster og altså en præst, der også var forkynner af Guds barmhjertighed og selve evangeliet, gør så alvorlig en overtrædelse af loven?

Kan man stole på, at Guds ord var med, når en morddømt præst har udført prædikener, dåb eller begravelser? I præsteløftet omtales præsten som "Ordets tjener" og præstejobbet som "det hellige embede" og en af opgaverne er "med al ærefrygt at forvalte de hellige sakramenter efter Kristi indstiftelse"? Det skaber frygt og uro at tænke på den dybe utroværdighed, der har fundet sted. Men svaret er, at sakramentet ikke mister sin hellighed, selv om præsten viser sig uværdig. Gud er garanten bag Jesus' ord, han er garanten bag dåben og nadveren, som Jesus lærte os at kende. Her giver han kraft og mod til livet.

I enhver dåb i Gud Fader, Gud Søn og Gud Helligånds navn rækkes vi Guds barmhjertighed og evigt liv. Til tider kan vi tvivle, men det er troen, der har ret, - troen på, at Gud har vist os sit ansigt i Jesus, barmhjertigheden selv.